

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 15.964 van 16 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 10 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 23 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2008.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FLAMME, die loco advocaat L. TRAWINSKI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de bestreden beslissing, waaruit de Raad een aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht afleidt, zodat het middel vanuit dit oogpunt onderzocht wordt. Zij voert aan dat:

- zij niet op een spontane manier antwoordde op de vraag naar de lokale namen van Landana en Cabinda-stad omdat zij heel erg zenuwachtig was en dat zij op de meerderheid van de gestelde vragen wel correct antwoordde waardoor er geen twijfel kan bestaan omtrent haar daadwerkelijke afkomst uit Cabinda;
- zij tot de etnische groep van de Makokola behoort, zelfs indien dit geen erkende groep is in Cabinda;
- in de bestreden beslissing uitdrukkelijk gesteld wordt dat de FLEC-FAC haar partij is en het logisch is dat zij niet op de hoogte is van alle gebeurtenissen binnen de partij gezien haar taak zich beperkte tot onder meer het verlenen van de hulpverzorging aan werklozen;

- onterecht geen aandacht besteed werd aan de feiten die haar hebben verplicht te vluchten. Zij volhardt in haar beweringen en stelt dat uit de feiten blijkt dat zij gegrond kan vrezen dat zij in Angola rechtstreeks door de autoriteiten vervolgd wordt op grond van haar politieke overtuigingen.

1.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (R.v.St., nr. 163.124, 4 oktober 2006; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204).

1.2.2. Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekster geen enkel begin van bewijs aanbrengt ter staving van haar relaas, identiteit, afkomst of reisweg. Zij geeft hiervoor evenmin een plausibele verklaring. Dit gegeven vormt een negatieve indicatie met betrekking tot haar geloofwaardigheid.

Verzoekster volhardt in haar beweringen en wijt het niet-spontane antwoorden toe aan haar zenuwachtigheid. De aan verzoekster gestelde kennisvragen betreffen concrete en evidente feitelijkheden. Ook een gestrest persoon had dergelijke vragen correct en spontaan moeten kunnen beantwoorden zo zij is wie zij beweert te zijn. Verzoeksters weerlegt noch verklaart waarom zij een aantal vragen onjuist beantwoordde. Zo stelde zij verkeerdelijk dat er geen straatnamen bestaan in Cabinda-stad en gaf de foutieve rivier op die doorheen deze stad, waar verzoekster beweert sinds haar tien jaar tot haar vertrek te wonen, stroomt. Dit onderdeel van de motivering, dat blijktens het administratief dossier wezenlijk en vaststaand is, blijft onverminderd gehandhaafd en impliceert verzoeksters ongeloofwaardigheid.

Verzoekster minimaliseert haar verantwoordelijkheden bij het FLEC-FAC teneinde haar gebrekkige kennis omtrent de partij te vergoelijken. De Raad stelt evenwel vast dat zij in datzelfde verzoekschrift (p.3) niet enkel gewag maakt van haar liefdadigheidstaken maar ook de volgende taken opgeeft: "*informatie bezorgen over de activiteiten van de FLEC-FAC, en de mensen uitnodigen deel te nemen aan de vergaderingen (...)*". Redelijkerwijs kan dus verwacht worden dat zij meer kennis kan etaleren aangaande deze partij, zoals de correcte benaming en fundamentele ontwikkelingen. Verzoekster faalt hierin zodat haar geloofwaardigheid verder ondermijnd wordt.

Verzoeksters argument dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk gesteld wordt dat het FLEC-FAC haar partij is kan niet in aanmerking worden genomen. In deze bestreden beslissing wordt immers duidelijk gemotiveerd dat aan verzoeksters verklaringen geen geloof kan worden gehecht. Het feit dat gewag gemaakt wordt van "*uw partij*" doet hieraan in het licht van de algemene teneur van de beslissing geen afbreuk.

De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden en dient te worden gelezen als een geheel. Verzoeksters relaas is ongeloofwaardig, zodat in haren hoofde geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking kan worden genomen.

2.1. In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. Verzoekster geeft niet aan op welke wijze artikel 48/4 van voormelde wet van 15 december 1980 geschonden zou zijn, noch geeft zij aan waarom zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4. De ongeloofwaardigheid van haar

asielrelaas mede in acht genomen, ontwaart de Raad geen elementen die nopen tot de toekenning van de kwestieuze status.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 16 september 2008 door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

dhr. G. OOGHE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. OOGHE.

F. HOFFER.